

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0701 van 1 maart 2016
in de zaak 1314/0146/A/2/0160

In zake:

1. mevrouw **Christa VAN MIEGHEM**
2. mevrouw **Linda DE BOCK**
3. de heer **Jozef LENSSEN**
4. de heer **Jan DE CLEENE**
5. de heer **Jan BALLIAUW**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Igor ROGIERS
kantoor houdende te 9270 Kalken, Kalkendorp 17a
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul AERTS
kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

de bvba **STORM WAASLAND**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Jan BOUCKAERT en Stefanie FRANÇOIS
kantoor houdende te 1000 Brussel, Lokumstraat 25
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 9 november 2013 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen, van 24 september 2013, waarbij aan de tussenkomende partij, onder voorwaarden, een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een middenspanningscabine en twee schakelcabines met bijhorend kabeltracé, omleiden en inbuizen van grachten en toegangswegen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 9130 Beveren, Schoorstraat en met als kadastrale omschrijving afdeling 5, sectie B, nummers 423, 424, 425A, 426A/2, 427A/2, 440, 445, 446, 447A, 448A, 450, 451B, 462, 465, 466, 484, 485 en 487A.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 26 januari 2016, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kristof DE SPIEGELEIRE die *loco* advocaat Igor ROGIERS verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Paul AERTS die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Stefanie FRANÇOIS die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De bvba STORM WAASLAND verzoekt met een aangetekende brief van 3 februari 2014 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 25 februari 2014 de tussenkomende partij, die de aanvrager is van de vergunning, toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

1.

Op 13 oktober 2010 verleent de verwerende partij aan de nv STORM DEVELOPMENT een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden voor het bouwen van drie windturbines, met uitsluiting van de toegangswegen en de middenspanningscabine, op de percelen gelegen te 9130 Beveren, Schoorstraat, en met als kadastrale omschrijving afdeling 5, sectie B nrs. 425A, 448A, 484 en 485.

Met een arrest van 25 juni 2013 (nr. S/2013/0167) en een arrest van 10 juni 2014 (nr. A/2014/0427) verwerpt de Raad respectievelijk de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van vermelde stedenbouwkundige vergunning, ingesteld door verzoekende partijen. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1011/0280/SA/8/0243.

De stedenbouwkundige vergunning van 13 oktober 2010 voor het windturbinepark is definitief. Zij kent de volgende specifieke voorwaarden:

“ ...

- de voorwaarden van Infrabel (bijlage) zijn na te leven
- de voorwaarden van de VMM (bijlage) zijn na te leven
- de voorwaarden van de Polder Land van Waas zijn na te leven
- de voorwaarden van Onroerend Erfgoed, archeologie, zijn te volgen (bijlage).
- betreffende de slagschaduwimpact, ijsprojectie, ijsval en geluidshinder dienen de nodige maatregelen getroffen te worden om te garanderen dat steeds aan de gestelde voorwaarden uit de omzendbrief EME/2006/01 — R0/2006/02: "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" wordt voldaan;
- de turbines dienen bebakend te worden volgens de categorie E uit de Circulaire Bebakening CIR-GDF 03.
- Noch op de mast, de gondel of de wieken mogen opzichtige publicitaire boodschappen aangebracht worden;
- De toegangswegen en de cabines dienen het voorwerp uit te maken van een afzonderlijke aanvraag. De noodzakelijke werfwegen volgen evenwel het tracé van de voorgestelde toegangswegen

... ”

De milieuvergunning voor het windturbinepark, op 25 november 2010 verleend door de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen aan de nv STORM DEVELOPMENT, is in beroep, door de Vlaamse minister voor leefmilieu, bevestigd op 5 juni 2013. De deputatie nam op 14 november 2013 akte van de overname van het windmolenpark door de tussenkomende partij. Met het arrest van 23 april 2015 (nr. 230.935) heeft de Raad van State de milieuvergunning vernietigd.

2.

Op 26 oktober 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een middenspanningscabine en twee schakelcabines met bijhorend kabeltracé, omleiden en inbuizen van grachten in het kader van de bouw van een vergund windpark van 3 windturbines”*. Het gaat om een aanvullende aanvraag op het op 13 oktober 2010 vergunde windturbinepark, gevolg gevend aan bovenvermelde, laatst geciteerde voorwaarde.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘St. Niklaas-Lokeren’ gelegen in agrarisch gebied. De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 10 december 2012 tot 8 januari 2013, worden zeven bezwaarschriften ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling, brengt op 20 november 2012 een gunstig advies uit en stelt als voorwaarde dat bij het aanleggen van kabels en het omleiden en inbuizen van grachten de toegankelijkheid van de aanpalende landbouwgebruiksgronden zoveel mogelijk dient verzekerd te blijven en dat de afwatering in de omgeving niet in het gedrang komt.

Het Polderbestuur Land van Waas brengt op 4 december 2012 een ongunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 4 december 2012 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen – archeologie, brengt op 18 december 2012 een gunstig advies uit, onverminderd de vondstmelding.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente BEVEREN verleent op 8 juli 2013 het volgende ongunstig advies:

“ ...

Aanduiding van Schoorstraat uitgevoerd met als toplaag 3m brede betonverharding, te verwijderen en terug te plaatsen signalisatieborden, middenspanningscabine op privaat domein met toegangsweg, nieuwe duikers, vergund kabeltracé, te verwijderen (en terug te plaatsen?) verlichtingspalen, kopmuren bij duikers, partieel op resp. openbaar en privaat domein.

Dit zijn allemaal werken die nodig zijn om de 3 turbines te kunnen bouwen, aangevraagd bij de Gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar die daartoe over geen titels beschikt om op de verbreding van de werken aan buurtweg nr. 12 tevens polderweg te kunnen vergunnen. Deze titels kunnen o.m. zijn: volledig gelegen op openbaar domein (quod non), een goedgekeurd rooilijnplan (onbekend), gronden verworven in der minne of via onteigening voor openbaar nut (evenmin), een (minstens voorlopig) goedgekeurd RUP (onbekend).

Het hoort de gemeenteraad de verbreding van de weg goed te keuren. Dit is tot op heden niet het geval.

...”

De verwerende partij beslist op 24 september 2013 de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

De aanvraag strijdt met het geldend voorschrift.

Artikel 4.4.9 §1 (...)

De aangevraagde werken vormen een inherent onderdeel van het op 13/10/2010 vergunde project voor de bouw van 3 windturbines.

(...)

Beschrijving van de omgeving en de aanvraag

Op 13/10/2010 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd aan Storm, voor het oprichten van 3 turbines, parallel aan en ten noorden van de E34, te Beveren. Huidige aanvraag beoogt het oprichten van de nodige infrastructuur, zodat de turbines kunnen geëxploiteerd worden. Het betreft het bouwen van een middenspanningscabine en twee schakelcabines met bijhorend kabeltracé, omleiden en inbuizen van grachten. De schakelcabines hebben een oppervlakte van 2m op ca 1,8m. De hoogte bedraagt ca 1,20m. De middenspanningscabine heeft een oppervlakte van 8,6m op 3.10m en een hoogte van ca 3m. De toegangswegen hebben een breedte van 4,50m.

(...)

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De principiële rechtsgrond voor het project dient – zoals reeds hoger aangeschreven – gezocht in art. 4.4.9. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, waar voor een vergunning kan worden afgeweken van de bestemmingsvoorschriften van een plan van aanleg (in casu het vigerend gewestplan, dat het project situeert in agrarisch gebied), indien daarbij gerefereerd kan worden aan ‘voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen.

In de rubriek ‘afwijkingsbepalingen’ werd de inhoudelijke samenhang tussen de decretale bepalingen en het overeenkomstig type-voorschrift voor de categorie van gebiedsaanduiding ‘Landbouw’ vanuit de specifieke concordantieregeling uitvoerig toegelicht.

Op de Polder Land van Waas en de gemeente Beveren na, bracht iedere instantie een (voorwaardelijk) gunstig advies uit.

De gemeente Beveren baseert zich voornamelijk op het verbreden van de Schoorstraat: dit zou een gemeentelijke bevoegdheid zijn waardoor het bij gebrek aan titels jegens de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar onmogelijk is om hiervoor vergunning te verlenen. Uit het dossier blijkt echter dat er geen enkele verbreding van de Schoorstraat beoogd wordt. De werfzone die aangeduid staat betreft zeker geen verbreding van de weg. Tevens heeft de aanvrager een overeenkomst dd. waarbij het Polderbestuur zich akkoord verklaart met het gebruik van de Schoorstraat indien het project definitief vergund wordt. De Schoorstraat is volgens het contract in eigendom van Polder Land van Waas en zij hebben dan ook de nodige bevoegdheid om dit contract te ondertekenen.

Een tweede argument dat de gemeente aanhaalt is de onvolledigheid van het aanvraagformulier. De aanleg van toegangswegen zou niet vermeld zijn. Zowel de plannen als het aanvraagformulier in dit dossier zijn wat dit betreft evenwel duidelijk. Beveren stelt ook: “de cabines zijn in een open gebied gelegen en tasten de open ruimte aan.” De cabines hebben echter een heel beperkte impact door hun kleine volume en zijn verwaarloosbaar klein ten aanzien van de turbines zelf. Wel kan in de voorwaarden worden opgenomen dat de cabines moeten geïntegreerd worden in de omgeving door groenaanleg.

Het kabeltracé is vergund. Op 13/10/2010 werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd van de drie windturbines en het kabeltracé met uitsluiting van de toegangswegen en de middenspanningscabine.

Het omleiden of inbuizen van waterlopen staat in functie van de oprichting en de exploitatie van de turbines. De polder gaat akkoord met de inbuizingen, voor zover zij aan bepaalde voorwaarden voldoen. De aanvrager is bereid om hiermee rekening te houden; op 21 februari 2013 werd terzake een aanvullende nota bezorgd. Het aantal inbuizingen wordt tot het minimum beperkt en is het aantal lopende meter tijdelijk in te buizen grachten, veel groter dan de permanent in te buizen grachten. Dit blijkt uit een later toegevoegd plan. De niet permanente inbuizingen zullen binnen het jaar terug worden opgebroken. Dit zal in een voorwaarde worden opgelegd.

Wat de plannen betreft: de breedte van het transport staat ingetekend zowel op openbaar domein als op privé-domein. De aanvrager plant geen bijkomende verharding of verbreding van de Schoorstraat. Wel is een werfzone aangeduid waarbinnen de werken zullen uitgevoerd worden, dit betreft geenszins de verbreding van de Schoorstraat maar enkel een afbakening van de uiterste grens van de werken. De werfzone is in functie van

de werken in de Schoorstraat (inbuizen grachten, verplaatsen verkeersborden, tijdelijke verhardingen met staalplaten) en de privé domeinen afgebakend. Door de onduidelijkheid van de kadastrale grenzen kan hier de indruk gewekt worden dat deze over privé-eigendommen loopt. De aanvrager verklaart uitdrukkelijk dat deze enkel gebruik zal maken van de percelen die onder contract liggen of op het openbaar domein nl. de Schoorstraat in eigendom van het polderbestuur.

Andere opmerkingen van Beveren zijn: landschap, geluidshinder, het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, Deze elementen hebben in de eerste plaats betrekking op de turbines zelf en werden weerlegd binnen voormelde vergunning dd. 13/10/2010. Zij hebben evenwel geen betrekking op het voorwerp van de voorliggende aanvraag.

Naast de gemeente Beveren, bracht ook de Polder Land van Waas een ongunstig advies uit. Er werd evenwel een op 11/02/2012 een overeenkomst ondertekend werd tussen de Polder en de aanvrager. (sic) Uit het advies blijkt (bijlage) dat de Polder ervan uitgaat dat, mits de naleving van een aantal voorwaarden, een vergunning kan verleend worden. De opmerkingen van het advies kunnen worden opgelegd in de voorwaarden. Zoals voormeld is de aanvrager akkoord om een aantal bijstellingen te doen aan de uit te voeren werken.

Het advies van Duurzame Landbouwwontwikkeling kan niet akkoord gaan met het inbuizen van grachten. Deze grachten zijn evenwel noodzakelijk wil men de exploitatie van de reeds vergunde turbines mogelijk maken. Een groot deel van de inbuizingen, zal na de werken, terug opgebroken worden.

De bezwaren, geuit tijdens het openbaar onderzoek werden ongegrond bevonden.

Algemene conclusie

Tegen de stedenbouwkundige aanvraag zijn er, mits het naleven van de hierna gestelde voorwaarden geen Stedenbouwkundige bezwaren.

Bijgevolg wordt op 24-09-2013 het volgende beslist:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

1° het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per beveiligde zending op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- De cabines worden omringd door een groenscherm van 1m breedte, aan te leggen in het plantseizoen volgend op de ingebruikname van de cabines.
- De niet-permanente inbuizingen worden binnen het jaar na het uitvoeren van de werken, terug verwijderd.
- De voorwaarden van het advies van de Polder Land van Waas zijn te volgen:
 - o Er dienen greppels, kolkputten en controleputten voorzien te worden. De controleputten moeten max. om de 40m of tussen de aansluiting op de bestaande inbuizingen geplaatst worden. Er moeten buizen voorzien worden van diameter 50 m.
 - o In agrarisch gebied adviseer de Polder om het maximum aan open grachten te behouden voor waterberging.

...

Dit is de bestreden beslissing.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente BEVEREN heeft met een aangetekende brief van 8 november 2013 een beroep ingesteld dat eveneens strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van deze bestreden beslissing. Dit beroep is bij de Raad geregistreerd onder het rolnummer 1314/0217/SA/2/0237.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren aan dat ze op een afstand van ongeveer 340 m van de aanvraag wonen. Zij benadrukken tevens dat de aanvraag op een kortere afstand tot hun woningen gelegen is dan de E34. Zij menen vervolgens dat zij zich niet enkel beroepen op het loutere nabuurschap, maar dat uit hun middelen ten gronde duidelijk blijkt dat zij hinder of nadelen zullen ondervinden.

Zo zetten de verzoekende partijen in hun middelen ten gronde onder andere uiteen dat de huidige vergunningsaanvraag onlosmakelijk verbonden is met de stedenbouwkundige vergunning voor het oprichten van drie windturbines en dat die windturbines het landschappelijk karakter van het open kouter landschap verstoren. Bijkomend zouden de windturbines geluid en slagschaduw veroorzaken. Verder menen de eerste en de vierde verzoekende partij nog dat de windturbines een nefaste invloed veroorzaken voor de nabijgelegen paardenfokkerij die zij uitbaten. Tot slot werpen de verzoekende partijen op dat de vergunde aanvraag deels gelegen is op de eigendom van de tweede en de vijfde verzoekende partij en dat zij daarvoor geen toestemming verleend hebben.

2.

De verwerende partij neemt omtrent het belang van de verzoekende partijen geen standpunt in.

3.

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen en stelt dat het louter nabuurschap niet voldoende is om hen een belang toe te kennen. In de mate dat de verzoekende partijen naar hun middelen ten gronde verwijzen, merkt de tussenkomende partij op dat die middelen helemaal niet aantonen welke nadelen en hinder zij zouden lijden als gevolg van de bestreden beslissing. Zij benadrukt dat de hinder en nadelen die in de middelen ten gronde worden uiteengezet, uitsluitend betrekking hebben op de reeds vergunde windturbines.

Tot slot merkt de tussenkomende partij op dat de verzoekende partijen zich foutief beroepen op hun eigendomsrecht om een belang aan te tonen. Volgens artikel 4.2.22 VCRO hebben vergunningen een zakelijk karakter en laten zij de burgerlijke rechten op het betrokken goed onverlet. Voorts wijst zij er op dat het feit dat de bouwwerf over de eigendommen van de verzoekende partijen zou lopen eerder betrekking heeft op de handhaving en uitvoering en niet op de wettigheid van de bestreden beslissing.

4.

De verzoekende partijen verduidelijken in hun wederantwoordnota dat de windturbines geluidsoverlast veroorzaken en dat wetenschappelijke studies reeds hebben aangetoond dat windturbines risico's inhouden voor de gezondheid en veiligheid van omwonenden.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunningsbeslissing een belanghebbende is die beroep kan instellen bij de Raad.

Artikel 11, tweede lid, 5° Procedurebesluit vereist dat het inleidend verzoekschrift een omschrijving moet bevatten van het belang van de verzoekende partij. Deze vormvereiste is, op grond van artikel 4.8.12 VCRO, gelezen in samenhang met artikel 13 Procedurebesluit, niet regulariseerbaar.

Uit deze bepalingen volgt dan ook dat de verzoekende partijen het bestaan van hinder en nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken in hun inleidend verzoekschrift en de aard en omvang ervan concreet moeten omschrijven. Bovendien moeten zij aantonen dat er een causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij menen te ondervinden of zullen ondervinden. Het bestaan van die hinder of nadelen moet dus niet absoluut zeker zijn, maar moet wel voldoende concreet aannemelijk gemaakt worden.

2.

In het inleidend verzoekschrift menen de verzoekende partijen vooreerst dat zij hun belang ontlenen aan de bestreden beslissing omdat de vergunde aanvraag op een afstand gelegen is van 340 m van hun woningen.

In navolging van zijn vaststaande rechtspraak herhaalt de Raad dat het nabuurschap en het loutere (mede)eigendomsrecht op zich niet voldoende is om hinder en nadelen aannemelijk te maken. Ook de afstand ten aanzien van het vergunde project is hierbij niet relevant.

Bij het onderzoek naar het belang van de verzoekende partijen mag de Raad wel rekening houden met het gehele verzoekschrift, met inbegrip van het deel waar de wettigheidskritieken worden geformuleerd. De verzoekende partijen verwijzen bij de omschrijving van hun belang trouwens ook uitdrukkelijk naar hun uiteenzetting ten gronde.

3.

Bij onderzoek van het onderdeel van het verzoekschrift dat de 'middelen' omschrijft valt op dat het eerste, het tweede en het vierde middel uitsluitend wettigheidskritieken bevatten en de verzoekende partijen alvast in deze middelen hun belang niet omschrijven, noch naar hinder of nadelen verwijzen.

In het derde middel zetten de verzoekende partijen uiteen dat de vergunde windturbines een negatieve impact hebben op het landschap en dat het onduidelijk is in welke mate deze windturbines én dus ook hun toebehoren (cabines, werftoegangen, wegenis) vandaag geen negatieve invloed meer zouden uitoefenen op het landschappelijk gebied van de open kouter. Daarnaast stellen zij dat de windturbines slagschaduw en geluidsoverlast veroorzaken en een negatieve invloed hebben op de nabijgelegen paardenfokkerij.

Uit de uiteenzetting van de verzoekende partijen kan enkel afgeleid worden dat zij hun belang enten op de hinder en nadelen die de windturbines veroorzaken, waarvan zij de hinderaspecten breedvoerig beschrijven. Hoewel de voorliggende aanvraag, betrekking hebbend op de cabines, bepaalde kabeltracés, omleidingen en inbuizingen van grachten, werfzones, betrekking heeft op hetzelfde windturbinepark, kunnen de verzoekende partijen hun belang echter niet aantonen door uitsluitend te verwijzen naar de hinder en nadelen die de reeds vergunde windturbines veroorzaken.

In dit verband moet opgemerkt worden dat de windturbines reeds vergund werden met een beslissing van 13 oktober 2010. Zoals reeds vermeld in het feitenrelaas werden de tegen die beslissing bij de Raad ingestelde vernietigingsberoepen, gekend onder de rolnummers 1011/0280/SA/8/0243 en 1011/0267/SA/8/0438 verworpen. Met twee arresten van 10 juni 2014 met nummers A/2014/0427 en A/2014/0426 wordt de vordering enerzijds in hoofde van de verzoekende partijen als onontvankelijk verworpen en anderzijds als ongegrond in hoofde van de gemeente Beveren. De vergunningsbeslissing van 13 oktober 2010 is bijgevolg definitief verleend. De verzoekende partijen tonen hun belang dan ook niet aan door louter te verwijzen naar de nadelen die zij menen te ondervinden ten gevolge van een reeds eerdere en bovendien definitief verleende vergunning.

De verzoekende partijen menen echter dat het voorwerp van de bestreden beslissing onlosmakelijk verbonden is met de vergunningsbeslissing van 13 oktober 2010 en dat zij niet los van elkaar beoordeeld kunnen worden. Terzake dient opgemerkt te worden dat de vergunningsbeslissing van 13 oktober 2010 betrekking heeft op *“de bouw van 3 windturbines, met uitsluiting van de toegangswegen en de cabines – de noodzakelijke werfwegen volgen evenwel het tracé van de voorgestelde toegangswegen”*. Met de alhier bestreden beslissing wordt een vergunning verleend voor *“het bouwen van een middenspanningscabine en twee schakelcabines met bijhorend kabeltracé, omleiden en inbuizen van grachten en toegangswegen (in het kader van de bouw van een vergund windpark)”*. De Raad stelt vast dat het voorwerp van de beide vergunningsbeslissingen wel degelijk van elkaar verschillen. De argumentatie en zienswijze van de verzoekende partijen kan dan ook niet worden aangenomen. Zij maken ook niet concreet, noch aannemelijk dat de loutere ‘toebehoren’ zoals de middenspanningscabines, schakelcabines en de werftoegangen, het inbuizen en omleiden van grachten op enigerlei wijze hinder of nadelen zouden veroorzaken die vergelijkbaar zijn met de door hen aangekaarte hinder en nadelen afkomstig van de windturbines.

4.

In de wederantwoordnota zetten de verzoekende partijen verder uiteen dat wetenschappelijke studies reeds hebben aangetoond dat windturbines risico's inhouden voor de gezondheid en veiligheid van omwonenden.

Onverminderd de vraag of de verzoekende partijen hiermee de hinder en nadelen die zij ondervinden uitgaande van de vergunde handelingen (en niet van de vergunde windturbines zelf) voldoende aantonen, moet vastgesteld worden dat zij deze hinder en nadelen voor het eerst aanvoeren in de wederantwoordnota, terwijl niets hen belette om dit in het inleidend verzoekschrift uiteen te zetten. Met een wederantwoordnota wordt aan de verzoekende partijen wel de mogelijkheid geboden om eventueel hun belang nog te verduidelijken in het licht van de excepties van de andere partijen. Dit recht van verdediging tegen de excepties van de tussenkomende partij kan er echter niet toe leiden dat de verzoekende partijen hun belang zouden uitbreiden door nieuwe elementen aan te voeren die aldus niet het onderwerp zijn van een debat op tegenspraak. De bijkomende hinder die in de wederantwoordnota voor het eerst wordt uiteengezet en hun belang zou moeten ondersteunen, is niet ontvankelijk.

5.

Tot slot kunnen de tweede en de vijfde verzoekende partij zich niet succesvol beroepen op het feit dat de werfzone zich volgens de plannen op hun eigendom zou bevinden. Artikel 4.2.22 VCRO laat de burgerlijke rechten onverlet. Er dient ook op gewezen te worden dat de eigendomsdiscussie door de verzoekende partijen opgeworpen, de Raad zou noodzaken tot een onderzoek van de eigendomssituatie van het tracé van de werfzones, iets waarvoor de Raad niet bevoegd is. De vraag of de gevraagde handelingen ook door de bouwheer zullen kunnen uitgevoerd worden staat bovendien los van de vraag naar de wettigheid van de vergunning. Indien de vergunde werken zouden uitgevoerd worden met miskenning van de subjectieve rechten van iemand anders, dan zal het in voorkomend geval de burgerlijke rechter zijn die bevoegd is om een sanctie uit te spreken lastens degene die de rechten schendt. De uitvoerbaarheid van een vergunning is echter in de eerste plaats een zaak van de houder van de vergunning en mag geen bekommernis zijn van de vergunningverlenende overheid, aangezien deze enkel de wettigheid ter harte moet nemen en zich niet mag inlaten met eventuele burgerlijke discussies of gevolgen.

Daarnaast merkt de Raad op dat de bouwheer uitdrukkelijk heeft laten weten de werken niet uit te voeren op percelen waarvoor zij geen overeenkomst heeft, wat ook tot uiting komt in de bestreden beslissing

6.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen uitvoerig hun belang bij de bestreden beslissing trachten aan te tonen, doch hier niet in slagen.

In dit verband is het nuttig te wijzen op artikel 9, 2 van het verdrag van Aarhus dat aan het betrokken publiek, voor zover zij over een voldoende belang beschikken, een zo ruim mogelijke toegang tot de rechter waarborgt. Wat een voldoende belang vormt, wordt volgens het verdrag vastgesteld in overeenstemming met de eisen van nationaal recht. Het verdrag voorziet dus dat een wetgevende instantie voorwaarden en eisen kan opleggen die de toegang tot de rechter beperken. Met artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO en artikel 11, tweede lid, 5° Procedurebesluit heeft de Vlaamse decreetgever dergelijke procedurele voorwaarden ingebouwd die niet kennelijk onredelijk zijn. Voormelde bepalingen vereisen dat de verzoekende partijen, om als belanghebbenden bij de Raad beroep te kunnen instellen, in hun verzoekschrift aantonen of aannemelijk maken dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden door de bestreden beslissing.

Volgens de vaststaande rechtspraak van de Raad vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO niet dat het bestaan van die hinder of nadelen absoluut zeker hoeft te zijn. De verzoekende partijen moeten wel het mogelijke bestaan van die hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet omschrijven, en tegelijk aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunning en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden. Het vereiste van een belang bij het beroep mag wel niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze worden toegepast (GwH 30 september 2010, nr. 109/2010).

Niettemin oordeelt de Raad dat de verzoekende partijen, door uitsluitend te verwijzen naar hinder en nadelen die veroorzaakt worden door reeds vergunde windmolens, niet aantonen dat zij persoonlijke hinder en nadelen kunnen ondervinden als gevolg van de alhier bestreden beslissing, namelijk *“het bouwen van een middenspanningscabine en twee schakelcabines met bijhorend kabeltracé, omleiden en inbuizen van grachten”*, ook al past deze aanvraag dan in het kader van de bouw van een reeds vergund windpark van 3 windturbines.

7.

De exceptie van de tussenkomende partij is gegrond

De vordering is onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de bvba STORM WAASLAND is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 875 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 1 maart 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van

Mieke DE WITTE, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Mieke DE WITTE

Hilde LIEVENS